

frihed for de Foderstoffer, Landbrugerne benytte til deres Besætninger. I sin Helhed er jo Korn og Foderstoffer fri for Told. Jordbruget fordrer ingen Beskyttelse, men mener saa ogsaa, at det er berettiget til at forlange, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for Benyttelsen af de Emner, som kunne være til Nytte for dets Udbytte. Der er i de senere Aar kommet et nyt Foderstof op, nemlig Melassefoder, som fremstilles derved, at Melassen fra Sukkerfabrikkerne blandes med forskellige andre Stoffer, der bringe det i en saadan Tørhedstilstand, at det kan forsendes. Nu kan det maaske siges, at et Jordbrug, som har alle sine Foderstoffer toldfri, kan lade være at benytte dette, hvis det er for dyrt. Det kan naturligvis siges, men ubeskyttet, som Jordbruget er, og som det fordrer at være, kan det paa den anden Side stille den Fordring, at der ikke lægges det Hindringer i Vejen for at benytte alle de Midler, som Industrien eller Naturen tilfældig giver. Her er, som sagt, et nyt Foderstof, og jo flere Foderstoffer der staa Jordbrugerne til Raadighed, desto større Sandsynlighed er der for, at de kunne faa de Foderstoffer, de behøve, til en Pris, der ikke gaar ud over naturlige Grænser. Rundt omkring dannes der Ringe imod Jordbruget. Skulle vi have Gødningsstoffer, dannes der Ringe af alle Gødningsfabrikanter, baade inden- og udenlandske, for at tvinge Prisen op. I de senere Aar er der dannet Ringe for Foderstoffernes Vedkommende. Jo flere Foderstoffer vi kunne faa paa Markedet, desto større Sandsynlighed er der for, at vi kunne holde disse Ringes Prisforhøjelse inden for rimelige Grænser. Derfor er det af Værdi for Jordbrugerne at kunne faa ethvert saadant fremkommende nyt Foderstof til den Pris, det naturlig kan leveres til, uden at Staten med sine Toldsatser skal træde hindrende i Vejen.

Paa Grund af dette lille Lovforslag, som her er forelagt, er der indkommet et Andragende fra Sukkerfabrikkerne her i Landet, som, idet de vel anerkende Jordbrugets Ret til at forlange Toldfrihed for deres Foderstoffer, kræve Kompensation for det Tab, de formentlig i dette Tilfælde ville lide, og de samlede Sukkerfabrikker sætte deres Tab, hvis dette Lovforslag gik igennem, til en Størrelse af 200,000 à 250,000 Kr. om Aaret. Jeg kan ikke have nogen Mening om, hvor stort dette Tab vil være, men der kan dog gøres en Indvending derimod, og det er, at de danske Sukkerfabrikker slet ikke ere grund-

lagte paa det Forhold, at de danske Landmænd kunne bruge deres Affald. Melassen, som er Affald fra Sukkerfabrikkerne, udførte man tidligere — og det var det anlagt paa — til Frankrig, hvor den overgik til Spritfabrikationen. Nu har Frankrig lukket for Indførselen af Melasse saavel fra Tyskland som Danmark og andre Lande, der tidligere udførte Melasse dertil. Det er naturligvis et Tab for Fabrikkerne, at der saaledes er stoppet for Indførselen til Frankrig; men at Jordbruget senere har vist sig at kunne aftage dette Affaldsprodukt, som ellers vilde være værdiløst, deri ligger ikke ubetinget, at Fabrikkerne lide et Tab, fordi Jordbrugerne sige: Vi forlange toldfri Indførsel af dette Produkt, som vi i store Masser ville kunne forskrive fra Tyskland. Men paa den anden Side skal jeg indrømme, at det nu vil være et Tab for Fabrikkerne, og da vi nu have dette usalige Beskyttelsessystem gældende i vid Udstrækning i vor Toldlov, vilde det maaske vanskeligt kunne tænkes, at man fik dette Forslag om Toldfrihed for Melassefoder gennemført, uden at der, i det mindste saa længe, inden Sagen blev ordnet ved en ny Toldlov, maatte en vis Grad af Kompensation til. Til det paa-gældende Andragende maa jeg dog gøre den formelle Bemærkning, at det er underskrevet af ikke mindre end 7 Fabrikker. Det vil i Virkeligheden sige 2. Af disse Fabrikker staaer kun Nykøbing Sukkerfabrik uden for de sammensluttede danske Sukkerfabrikker, saa det er 2 Selskaber, der have indgivet dette Andragende, men de repræsentere ganske vist den hele Roesukkerproduktion her i Landet. Men selv om man foreløbig, indtil der endelig blev vedtaget en Toldlov, skulde blive nødt til, samtidig med, at man gav Melassefoderet fri Indførsel, at give disse Fabrikker Kompensation, mener jeg dog, at Kravet fra Jordbrugernes Side er berettiget, og jeg vil gentage, at det gælder ikke alene det, at de kunne faa Melassefoderet til en billigere Pris end den nuværende, men det gælder tillige, at man ved at have saa stort et Valg som muligt mellem Foderstoffer, er i Stand til at krydse Ringe, som søge at bringe Prisen paa vore Foderstoffer uforholdsmæssig op. Der har fra Jordbrugernes Side flere Gange været gjort Indsigelse mod denne Told paa Melassefoderet, og efter den bestaaende Lovgivning er det maaske tvivlsomt, om Staten er berettiget til at tage Told deraf; men der foreligger, saa vidt jeg ved, en Afgørelse fra Generaldirekto-